

**CAPSES
REGAL
CULTURALS**

**MERCAT
DE LA
CULTURA**
mercatdelacultura.cat

PORTADA

QUÈ ÉS?

CARTELLERA

FESTIVALS

CRÍTICS

ESCENA25

recomanACCIONS

NUMAX-FAGOR-PLUS

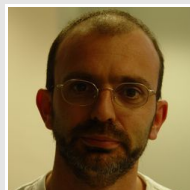
Companyia: Roger Bernat / FFF

CRITICA DE JORDI BORDES

CRITIQUES

Jordi Bordes

14/7/2014

Obra de militància, honesta i còmplice

Es tracta de jugar a fer una representació. Com els que es vesteixen d'època i reproduïxen la guerra de Waterloo. O els Miquelets que reconstrueixen uns soldats cada cop més populars. Però, sense gaire coreografia ni pólvora, els assistents a aquest espectacle es converteixen en treballadors d'una empresa d'electrodomèstics a punt de tancar. En la proposta de Roger Bernat no hi ha gaire èpica, només la constatació d'un fracàs en tres moments de la història. De tres fracassos, doncs. al 1979, els treballadors de Númax van voler que els obrers aprenguessin de la seva experiència (traumàtica) a través de la pel·lícula documental "Númax presenta" de Joaquim Jordà. Roger Bernat ha fet una nova desconstrucció sumant-li, ara, les opinions dels treballadors de Fagor, una altra empresa d'electrodomèstics en què els treballadors veuen impotents com la fàbrica ha de tancar. I això, que ells són socis cooperativistes. El que havia de servir per ser coresponsable, disposar d'informació de primera mà i trobar solucions pràctiques, en realitat és un mocador que fa callar les queixes, les tapa: Fer vaga o queixes públiques és tirar-se pedres a la teulada, en quant a socis d'una empresa en caiguda lliure. El tercer salt és el dels treballadors de Númax que es miren les seves pròpies opinions del 1979 i les que acaben de pronunciar al País Basc els de Fagor.

35 anys després la situació del treballador en cadena és més fràgil. També és més dèbil el compromís amb els companys i, en certa manera, en tirar endavant una empresa que dona de menjar a moltes famílies. El propi Roger Bernat signa alguna cita en què es confessa també perdedor: perquè ell sap que aquest espectacle performatiu mai es podrà presentar amb els treballadors d'una fàbrica; només pot pretendre interessar al públic del teatre. La revolució està venuda? La Internacional ja és només una icona caduca? La solidaritat laboral és una quimera? Si no és així, per què no hi ha més revoltes? Bernat, aparentment de manera ingènua (i amb el ganxo de les acotacions entre parèntesi que aporten comicitat a un tema aspre), planta moltes preguntes als seus oients/actors. La gent s'hi implica, entre divertit i militant. És una espurna, un crit en una època de tant soroll eixodador amorf.

[VEURE CRITICA SENCERA AL MITJA](#)

Rànquing de Jordi Bordes

Critiques d'aquest mateix espectacle

VALORACIÓ

8,0

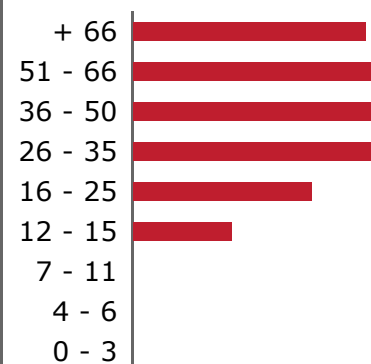
CATEGORIES

CONTROVERTIT

ACTUALITAT

PRÒXIMA ESTACIÓ, ESPERANÇA

VALORACIÓ PER EDATS

Comparteix:

NOUS FORMATS

[ACTUALMENT](#)

SENSE FUNCIONS

Gener 2015								
<	Dl	Dm	Dc	Dj	Dv	Ds	Dg	>
				1	2	3	4	
	5	6	7	8	9	10	11	
	12	13	14	15	16	17	18	
	19	20	21	22	23	24	25	
	26	27	28	29	30	31		

[HISTÒRIC DE REPRESENTACIONS](#)

[VEURE](#)